

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 21.06.2020	
Poniedziałek 22.06.2020	
Wtorek 23.06.2020	
	St. Anne's family intentions
Środa 24.06.2020	
	+ O szczęście wieczne dla Jana i Janiny Wolskich
Czwartek 25.06.2020	
Piątek 26.06.2020	
	+Jan Stachowicz 12 r. śm
Sobota 27.06.2020	
Niedziela 28.06.2020	

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY

ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor
ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8
Telefon do biura: 087 239 3235
www.kosciol-dublin.pl
e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Credo
Biuletyn duszpasterstwa polskiego w Dublinie
St. Audoen's RC Church, High Street, Dublin

XII niedziela zwykła

21.06.2020

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mt 10,26-33)

Jezus powiedział do swoich apostołów: Nie bójcie się ludzi. Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach! Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie.

KOMENTARZ DO EWANGELII

Bywa, że opinia publiczna dla udowodnienia swej racji posługuje się przemocą. Może doprowadzić do tego, iż ci, którzy się jej sprzeciwiają, tracą nawet życie. Z tym trzeba się liczyć. Jezus i na taką sytuację przygotowuje swoich uczniów. „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą”. A więc cierpienie fizyczne, a nawet śmierć w obronie wielkich wartości stanowią część ewangelicznej drogi. Jezus kończy rozważania na temat mocy opinii publicznej znamiennym stwierdzeniem: „Do każdego, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie” (Mt 10, 32). Dla chrześcijanina konflikt z opinią publiczną jest nieunikniony. Za odwagę dania świadectwa Jezusowi, mimo ryzyka otrzymania ran a nawet utraty życia, Chrystus nagradza spotkaniem z Ojcem niebieskim.

Chcąc w pełni odczytać słowa Ewangelii z dwunastej niedzieli, należy je rozważyć w kontekście dziesiątego rozdziału Ewangelii św. Mateusza. Całość stanowi mowa, w której Jezus przygotowuje uczniów do apostołskiej pracy. Jako dobry pedagog otwiera Apostołom oczy na trudności i niebezpieczeństwa, jakie w tej pracy spotkają. Zdumiewa realizm. W tej mowie nie ma ogólników. Jezus konkretnie przedstawia powołanie chrześcijańskie jako walkę. W tej walce zaś przeciwnikiem numer jeden jest opinia publiczna. Chrześcijanin musi umieć się jej sprzeciwić i mądrze bronić wielkich wartości. Do swego pouczenia Mistrz z Nazaretu dodał jeszcze przykład życia. On również przez całe miesiące zmagał się z wrogo nastawioną wobec Niego opinią publiczną. Przeciwnicy tak długo w Niego nie uderzyli, jak długo nie byli pewni, że opinia jest po ich stronie. Studium Ewangelii z tego punktu widzenia staje się pasjonującą przygodą, a wiele spraw w naszym codziennym życiu, gdzie trzeba dawać świadectwo Jezusowi, nabiera nowego znaczenia.

Ks. Edward Staniek

WAŻNE INFORMACJE

W związku z zaistniałą sytuacją w obowiązku podporządkowania się decyzjom Kurii w Dublinie od dnia 25 marca 2020 do odwołania nie będzie publicznych Mszy Świętych i Nabożeństw.

Kościół św. Audoena jest otwarty codziennie:

od poniedziałku do piątku od godziny 18:00 do 19:30,

w sobotę od 16 do 18:30,

w niedzielę od 9:30 do 12:00 i od 17:00 do 18:30.

Sakramentu pokuty jest sprawowany w godzinach otwarcia kościoła.

Będziemy sprawowali Msze Święte prywatnie. Wszystkie zamówione intencje zostaną odprawione według wyznaczonych dni. Istnieje możliwość zamówienia intencji Mszy Świętych na najbliższy czas. Można to zrobić telefonicznie lub drogą mejlową. Księża potwierdzą dostępny termin. Ofiary można wpłacać na konto parafii podane na stronie duszpasterstwa.

Kalendarz Liturgiczny:

22 czerwca 2020, pon – św. Paulina z Noli, biskupa; świętych męczenników Jana Fishera, biskupa i Tomasza More'a

24 czerwca 2020, śr - Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela

26 czerwca 2020, pt – św. Zygmunta Gorazdowskiego, prezbitera

27 czerwca 2020, sob – św. Cyryla Aleksandryjskiego, biskupa i doktora Kościoła

24 CZERWCA - UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA ŚW. JANA CHRZCICIELA

Imię Jan jest pochodzenia hebrajskiego i znaczy „Bóg jest łaskawy”. Jan Chrzciciel urodził się jako syn kapłana Zachariasza i Elżbiety (Łk 1, 5-80). Jego narodzenie z wcześniej bezpłodnej Elżbiety i szczególne posłannictwo zwiastował Zachariaszowi anioł Gabriel, kiedy Zachariasz jako kapłan okadzał ołtarz w świątyni (Łk 1, 8-17). Przyszedł na świat sześć miesięcy przed narodzeniem Jezusa (Łk 1, 36), prawdopodobnie w Ain Karim leżącym w Judei, ok. 7 km na zachód od Jerozolimy. Przy obrzezaniu otrzymał imię Jan, zgodnie z poleceniem anioła. Z tej okazji Zachariasz wyśpiewał kantyk, w którym sławi wypełnienie się obietnic mesjańskich i wita go jako proroka, który przed obliczem Pana będzie sędzią i gotował mu drogę w sercach ludzkich (Łk 1, 68-79). Kantyk ten wszedł na stałe do liturgii i stanowi istotny element codziennej porannej modlitwy Kościoła – Jutrznii. Poprzez swoją matkę, Elżbietę, Jan był krewnym Jezusa (Łk 1, 36).

Św. Łukasz przekazuje nam w Ewangelii następującą informację: "Dziecię rośło i umacniało się w duchu i przebywało na miejscach pustynnych aż do czasu ukazania się swego w Izraelu" (Łk 1, 80). Można to rozumieć w ten sposób, że po wczesnej śmierci rodziców będących już w wieku podeszłym, Jan pędził żywot anachorety, pustelnika, sam lub w towarzystwie innych. Kiedy miał już lat 30, wolno mu było według prawa występować publicznie i nauczać. Podjął to dzieło nad Jordanem, nad brodem w pobliżu Jerycha. Czasem przenosił się do innych miejsc, np. Betanii (J 1, 28) i Enon (Ainon) w pobliżu Salim (J 3, 23).

Jako herold Mesjasza Jan podkreślał z naciskiem, że nie wystarczy przynależność do potomstwa Abrahama, ale trzeba czynić owoce pokuty, trzeba wewnętrznego przeobrażenia. Na znak skruchy i gotowości zmiany życia udzielał chrztu pokuty (Łk 3, 7-14; Mt 3, 7-10; Mk 1, 8). Garnęła się do niego "Jerozolima i cała Judea, i wszelka kraina wokół Jordanu" (Mt 3, 5; Mk 1, 5). Zaczęto nawet go pytać, czy przypadkiem on sam nie jest zapowiadany Mesjaszem. Jan stanowczo rozwiewał wątpliwości twierdząc, że "Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie: ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów" (Mt 3, 11). Na prośbę Chrystusa, który przybył nad Jordan, Jan udzielił Mu chrztu. Potem niejedną raz widział Chrystusa nad Jordanem i świadczył o Nim wobec tłumu: "Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata" (J 1, 29. 36).

Jezus wystawił Janowi świadectwo, jakiego żaden człowiek z Jego ust nie otrzymał: "Coście wyszli oglądać na pustyni? (...) Proroka zobaczyć? Tak, powiadam wam, nawet więcej niż proroka. On jest tym, o którym napisano: Oto ja posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby Ci przygotował drogę. Zaprawdę powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela" (Mt 11, 7-11; Łk 7, 24-27).

W ikonografii św. Jan przedstawiany jest jako dziecko, młodzieniec lub mąż ascetyczny, ubrany w skórę zwierzęcą albo płaszcz z sierści wielbłąda. Jego atrybutami są: Baranek Boży, baranek na ramieniu, na księdze lub u stóp, baranek z kielichem, chłopiec bawiący się z barankiem, głowa na misie, krzyż. W tradycji wschodniej, zwłaszcza w ikonach, ukazywany jest jako zwiastun ze skrzydłami.

Źródło: www.brewiarz.pl

